

բայց Տիբերիոս չուզենալով մահուան միջոցին ալ իր եղբօրմէն զատուիլ՝ կը պատասխանէ բարձրաձայն .

Մի դըմն ակն ունիցիք . կամ երկոքին զոյդ անյանց
կամ երկոքին մեղապարտ . զնորուն անուամբն ի մուրհակին
գըրեալ եւ իմս է անուն :

Այս երկու պզտիկ խօսքերը կը յափրշ
տակեն զմարդ , և ասոնցմով ալ միայն
կ'իմայուի որ Տիտոս ու Տիբերիոս բո-
լորովին անմեղ են :

Ո՞միլիոսը այս ողբերգութեան մէջ
ցած , կեղծաւոր , յանձնապաստան ,
յանդուգն ու խորամաննկ է . բռնաւորի
մը գեսպան ըլլալուն՝ պէտք էր որ այս
յատկութիւններն ունենար , և Ալֆիե-
րի ասոնցմով միայն կրնար Ո՞միլիոսը
գուրս ցատքեցընել :

Ալֆիերի ժողովուրդը ընդհանուր
մը ներս բերած է ու իբրև մէկ անձ մը
ձեւացուցած . և այս պատճառաւ ժողո-
վըրդեան բերանը դրած խօսքերը թէ-
պէտ բաւական ռամկի մտածութեանը
յարմարցուցած է , որ առջի խօսքով կը
տաքնան ու երկրորդով կը պաղին ,
բայց միշտ մէկ վեհութիւն մը ունին :
Կատ աւելի լաւ կ'ըլլար որ այլեւայլ ան-
ձինքներ խօսէին տեսարանին մէջ՝ բոլո-
րովին իրենց ռամկական անդրադարձու-
թիւններովն ու մտածութիւններով .
վասն զի անով ժողովրդեան բնաւորու-
թիւնը աղէկ գուրս կը ցատքէր և կ'իմա-
ցուէր թէ վարի աստիճանի մարդկանց
միտքը ինչպիսի կերպով կը բորբոքի ու
որչափ կրթեալ մարդիկներէն աննման
կերպով ազատութեան ձեռք կը զար-
նէ : Ոյտղ որ գեռ բռնաւորութենէ նոր
ազատած ժողովուրդ մը չկրնար ալ շատ
դիւցազնաբար խօսիլ ու դիւցազնաբար
գործել : Այս բանիս մէջ Ալֆիերի ի-
րեն օրինակ պէտք էր առնէր զ՛կ էլքս-
բիր , որ իրեն անկիրթ կարծուած հան-
ձարին տակ աննման հանձար ու ան-
կարծելի փիլիսոփայութիւն կը պարու-
նակէ : Իայց ուրախութեամբ դար-
ձեալ կ'ուզենք հօս հոչակել Ալֆիե-
րեայ այդ պարձանքը , որ չոռմայեցւոց
բարձր ոգին լաւ նկարագրած է այս ողբ-
երգութեան մէջ , և անոնց խօսքերը՝ ա-
զատասիրական , հասարակապետական

ու կրակոտ կտրուկ ձարտասանութեամբ
կենդանացուցած է . բոլոր ողբերգու-
թիւնը այս բանիս վկայ է , բայց մաս-
նաւորապէս երկրորդ ու հինգերորդ
հանդէսները :

Հոս կը լմբնցընենք Ալֆիերեայ մա-
տենազրական ձոխ վարուց պատկերը ,
որ իր տեսարաններուն լիութեամբը
գեռ շատ աւելի երկայն մտածութիւն-
ներու ասպարէզ կու տար . կը յուսանք
որ այս եօթը հատուածով Ալֆիե-
րեայ ողբերգութիւններուն առանձին
կերպը , կատարելութիւններն ու պակ
սութիւնները որչափ որ հնար էր այս
համառօտ սահմանին մէջ՝ կրցանք բա-
ւականապէս ծանօթացընել մեր բա-
նասէր ընթերցողներուն : Իայց որպէս
զի այդ մեծ հանձարին կենդանի գա-
զափարը տանք մեր ազգայնոց ու իրեն
բանաստեղծութեան աստիճանը մատ-
նանիշ ցուցընենք , վայելուչ կը սե-
պէնք որ իրեն Ո՞ւտուղ ողբերգութեան
թարգմանութիւնը՝ օրագրովս հրատա-
րակենք , 'ի վայելս ողբերգութիւն սի-
րող ազգայիններուն :

Հ. Գ. Ճ

ՄԱՆՐԱՎԵՊ

Կորառած տղայ մը :

Կիւրիկիոյ Կորիցիա քաղաքին խլց
և համերց վարժարանին մէջ հիմա տը-
ղայ մը կայ , որ թէպէտ այս երկու
պակսութիւններէն մէկն ալ չունի ,
բայց մարդկութիւն ու մարդկային գա-
զափարներ առնելու համար անոնց պէս
նախնական կրթութեան կարօտ է :
Այսկէց իրեք տարի առաջ երկու զինուոր
Կաղրիոյ անտառներէն մէկուն մէջ քա-

Ելու ատեն՝ յանկարծ տղայ մը տեսան, որ բոլորովին մերկ՝ կենդանուց պէս ոտքով ու ձեռուշներով գետնին վրայ կը սողար . սկզբան չիմացան թէ ինչ տեսակ արարած է . բայց տղան զիրենք տեսնելուն պէս՝ վայրենի կենդանեաց պէս անտառին խորերը փախչիլ կը նայէր : Հասան վրան զինուորները . և տեսնելով որ իրենց պէս մարդ է, մէկէն հիւանդանոցը խաւրեցին : Ի՞ստ տղուն բնութիւնը կէս մը փոխուեր էր . ըղունգները սաստիկ երկնցած էին ու ինքն ալ խոտով կը մնանէր՝ երեմն ձեռքով, երեմն ալ բերնով փրցընելով : Հիւանդանոցէն՝ տարին զինքը խլից և համերց վարժարանը, ուր հիմա ոտքի վրայ կը քալէ ու վրան գլուխը մաքուր կը պահէ . կերածը նոյն է ու ըիշ աշակերտներուն կերածին հետ, և գոհ ալ կ'երեւայ իր կերակուրին վըրայ . բայց թէ որ ձեռքը խոտ հանդիպի, ախորժով կ'ուտէ : Ովակէտ տասը տասնըմէկ տարուան կայ, բայց գեռամենսեին չկրնար խօսիլ . միայն թէ որ վարժարանին տեսուցը սլաւերէն բան մը հրամայելու ըլլայ կամ բան մը ըսէ իրեն, բաւականապէս կը հասկրնայ . ասկէց կ'երեւայ որ ծնողքը սլաւ եղած պիտի ըլլան : Ծգիտցուիր թէ որ ջախափ ատեն անտառի մէջ բնակեր է . իրեն գլխաւորը կ'ըսէ թէ տարի մը կեցած պիտի ըլլայ, և թէ պատահմամբ անտառին մէջ կորսուեր է : Ինչուան հիմա ծնողքը չգտնուեցան . բայց տղան թշուառաբար ոսկոր ու կաշի է, և սովորական կերակուրով ամենսեին մնունդ չառներ . խեղձը երկար կեանք պիտի չունենայ :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆՔ

ԵՐԿՐԱԴՈՒԾՈՒԹԻՒՆ

Եղիձին՝ օգտակարութիւնը :

Ի՞ստ մօտերս Գաղղիոյ օրագիր մը եղիձի օգտակարութեանն ու անոր այլ ևայլ գործածութիւններուն վրայ հետեւալ հատուածը կը գրէ :

Կ'ըսէ թէ կովերը եղիձը շատ կը սիրեն, և այն կովերն որ ասով կը մնանին՝ աւելի առատութեամբ ու աւելի համով կաթ կու տան . նոյնպէս կոգին ալ աւելի ախորժահամ կ'ըլլայ : Իրաւ է որ կովերը խիստ թարմ եղած եղիձը չեն ուտեր, որովհետեւ փուշերէն կը վախնան . անոր համար սկզբան քանի մը ժամ թողլու է որ չորնան, և ետքը ուրիշ խոտի հետ կը խառնես կու տաս . ասով ամենսեին վնաս չտար : Ովակ որ եղիձը մանր մանր կտրտած խաշես ու հաւերու խիւսին մէջ դնելու ըլլաս, հաւը աւելի հաւկիթ կու տայ ու շուտով կը գիրնայ : Ի՞անի մը հիւսիսային երկիրներու մէջ եղիձին թարմ ձիւղերը կ'ուտեն՝ ամենսեին չոմինի² պէս եփելով, և հոն յարգի կերակուր է ասիկայ³ . և չունաց մատենագիրներուն մէջ կը կարդանք որ հիներն ալ գարնան կ'ուտէին եղիձը : Ծեղ ալ կայ՝ որ խեցափառները թարմ պահելու համար կը գործածեն : Եղիձէն գոյն ալ կ'ելլէ . գեղ տեղուանք ասոր հետ քիչ մը պաղլեղ ու սովորական աղ խառնելով զատկի հաւկիթները գեղին կը գունեն : Մանապէս հնդկահաւերը եղիձով լաւ կը մեծնան . խաշած ու կտըրտած եղիձը առ և պինդ հաւկիթի դեղնուցին հետ խառնելով՝ տուր անոնց որ ուտեն . և որովհետեւ այս կենդանին շատ ենթակայ է այլ և այլ հիւանդու-

1 ՏՃ. Բազրուն օթու :

2 ՏՃ. Բահատ :

3 Ինչպէս նաև Հայաստան սովորութիւն կայ եղիձը կերակրոյ մէջ գործածելու :